

25 JAZZ TERRASSA

FESTIVALS
1982 - 2006

© 2006, Club de Jazz d'Amics de les Arts
i Joventuts Musicals
© de les fotografies: Miquel Carol
© dels textos, els seus autors

Edita: Montflorit Edicions i Assessoraments, SL

Direcció artística: Miquel Carol
Coordinació de l'edició: Adeta Farré
Documentació: Francesc Soriano
Realització editorial: Crítèria, s.c.c.l.
Disseny de la coberta: Miquel Carol / Crítèria s.c.c.l.
Fotomecànica: Víctor Igual, S.L.
Impressió i enquadernació: Gramagraf, s.c.c.l.

Primera edició: març 2006
ISBN: 84-95705-41-9
Dipòsit legal: B-6223-2006

Sota les sancions establertes per les lleis,
queden rigorosament prohibides, sense l'autorització
per escrit del copyright, la reproducció total o parcial
d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment
—incloent-hi la reprografia i el tractament
informàtic— i la distribució d'exemplars d'aquesta
edició mitjançant lloguer o préstec públic.

Sumari

Presentació , Pere Navarro, Alcalde de Terrassa	9
El més important, les persones , Ernest Castañé, President d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals	11
70 anys de jazz a Terrassa , Adela Farré	13
1981. La llavor del Jazz Terrassa , Valentí Grau	20
1982. Tete Montoliu	28
1983. Més que afecció, devoció , Manuel Royes	38
1984. Qualitat i abast social , Enric Mata	48
1985. Tocant... de peus a terra , Joan Ribera	56
1986. Entre tobxos i dollars , Jaume Canyameres	64
1987. Escoltar i viure , Marià Galí	72
1988. El somni té vida , Adrià Font	80
1989. El millor de molts móns , Pasqual Maragall	88
1990. Sorprenent i irreverent , Perico Sambeat	100
1991. El repte olímpic , Josep Manuel Rodríguez	110
1992. Tot allò del 92 , Karles Torra	118
1993. Dotze i una nova etapa , Anna Muñoz	124
1994. El primer festival de club , Josep Maria Farràs	132
1995. Un llenguatge universal , Celestino Corbacho	142
1996. Bon Jazz! , Miquel Mòdol	152
1997. Misteris , Lluís Rambla	158
1998. Com a casa , Pere Pons	166
1999. Màgia i risc , Miquel Jurado	176
2000. La unió fa la força , Ignasi Cusidó	188
2001. Si no fos pel jazz, m'avorriria , Pere Prat	200
2002. Recordant Joe Henderson , Carmen Calvo	210
2003. Llibertat i mestissatge , Benet Carbonell	220
2004. Units en la diversitat , Llibert Fortuny	232
2005. Jazz a Terrassa tot l'any! , Susanna Carmona	242

70 anys de jazz a Terrassa

Suite en quatre temps

1. *Allegro ma non troppo*

Banda sonora:

I Can't Give You Anything But Love i *Saint Louis Blues* (Louis Armstrong amb l'orquestra de Luis Russell); *Blue Moon* (de Rodgers, interpretada per Coleman Hawkins); *Solitude* i *Stomp* (de Duke Ellington); *Moon Glow* (Hudson); *Tiger Rag* (La Rocca); *Serenade* (Ramon Martinez). Ràfegues de trets sobre les notes llunyanes de *La Internacional*.

El jazz va arribar a Catalunya cap al final de la dècada dels vint, coincidint amb l'Exposició Universal de Barcelona de 1929, de la mà d'orquestres comercials, com la de l'anglès Jack Hylton, o la del pianista nord-americà Sam Wooding i els seus "Chocolat Kiddies". Els Happy Twenties, que als Estats Units havien suposat que l'eix de la creativitat jazzística es traslladés de Nova Orléans a l'opulenta Chicago dels gàngsters i la "lleï seca", havien estat aquí els anys de la dictadura de Primo de Rivera. I si el "crack" del 29 va suposar el final de l'eufòria americana, la caiguda del règim del general anticatalanista va obrir a Espanya una dècada agitada, on es va instaurar la II República, Macià va proclamar l'Estat català, i que va culminar en tres anys de Guerra Civil. Però a una i altra banda de l'Atlàntic es ballava: era l'Era del Swing.

A Terrassa, el jazz hi va arribar amb el Hot Club. Seguint les passes de la organització

fundada a França, el 1932, per Hugues Panassié, un grup d'aficionats encapçalats per Pere Casadevall van crear el Hot Club de Barcelona a mitjan 1935. A partir d'aquí, es van formar agrupacions locals a diverses ciutats: Badalona, Sabadell, Terrassa, Rubí, Manresa, Granollers... El Hot Club de Terrassa neix com a "filial" del de Barcelona el novembre de 1935 amb uns quaranta socis i el Restaurant Terrassa, situat al primer pis de l'edifici del Cinema La Rambla, com a local social. L'entitat es constitueix formalment i inicia les seves activitats el gener del 1936 —precisament amb una conferència de Casadevall— i es mantindrà activa fins al juliol del 1937, quan l'evolució de la guerra en provoca la dissolució. En aquest breu període organitza mitja dotzena de concerts —"festivals" els anomenaven a l'època—, conferències, audicions discogràfiques, programes radiofònics i propicia la creació d'una orquestra de 14 músics.

Escena primera: obertura

(Saló d'Actes d'Amics de les Arts, juliol, 1937.) Si un tancava els ulls i escoltava només els saxos i les trompetes, aquest *St. Louis Blues* o aquell *Solitude* que havien tocat feia una estona no eren gens diferents dels que havíem sentit onze mesos abans al saló del Restaurant Terrassa. El mateix swing. Aquell solo fins i tot millor, més potent, el fraseig més arrodonit. Però hi ha tants amics que han